

मनोमेचित्विबिबर्गर्भमनोजीवइत्यर्थः मनोमुक्तः क्षेत्रज्ञो हेमवब्रह्मैवेत्यर्थः ॥ १२ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ पूर्वाध्यायांति मनोमेब्राह्मणं विद्धि बुद्धिमे विद्धि ब्राह्मणी क्षेत्रज्ञ इति यश्चोक्तः सोहमेव धनं जयेति मनोबुद्ध्यो ब्रह्मवित्त्वेन तदुपलक्षितसकलकरणप्रकाशमर्थं जानं ब्रह्मेत्युक्तं यश्चतयोः साक्षी सचिदात्मा ह भित्तिचर्शिते तत्र प्रपंचः साक्षी चेत्युभयमपि परब्रह्म उत तयोरन्यतरयत्परं ब्रह्मतन्मेवेत्यर्जुन उवाच ब्रह्म यदिति आद्ये पक्षे संप्रपंचं ब्रह्म ज्ञेयं द्वितीये निष्प्रपंच मिति तत्र सूक्ष्मे निष्प्रपंच एव मे मनोरमत इति त्वत्तुष्टिकथयति तेन सतां

श्रीभगवानुवाच मनोमेब्राह्मणं विद्धि बुद्धिमे विद्धि ब्राह्मणी ॥ क्षेत्रज्ञ इति यश्चोक्तः सोहमेव धनं जय ॥ १२ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि ब्राह्मणगीतासु चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ अर्जुन उवाच ब्रह्म यत्परमं ज्ञेयं तन्मेव व्याख्यातुमर्हसि ॥ भवतो हि प्रसादेन सूक्ष्मे मे रमते मतिः ॥ १॥ वासुदेव उवाच अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनं ॥ संवादं मोक्षसंयुक्तं शिष्यस्य गुरुणा सह ॥ २ ॥ कश्चिद्ब्राह्मणमासीनमाचार्यं संशितव्रतं ॥ शिष्यः पप्रच्छ मे धावी किं सिद्ध्येयः परंतप ॥ ३ ॥ भगवंतं प्रपन्नो हं निःश्रेयसपरायणः ॥ याचेत्वां शिरसा विप्रयद्भ्यां ब्रूहि तन्मम ॥ ४ ॥ तमेवंवादिनं पार्थ शिष्यं गुरु रूपाच ह ॥ सर्वतु ते प्रवक्ष्यामि यत्र वै संशयो द्विज ॥ ५ ॥ इत्युक्तः सकुरु श्रेष्ठ गुरुणा गुरुवत्सलः ॥ प्रांजलिः परिप्रच्छ यत्तः शृणु महामते ॥ ६ ॥ शिष्य उवाच कुतश्चाहं कुतश्च त्वत्सत्यं ब्रूहि यत्परं ॥ कुतो जातानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ ७ ॥ केन जीवंति भूतानि तेषामायुश्च किं परं ॥ किं सत्यं किं तपो विप्र के गुणाः सद्भिरीरिताः ॥ ८ ॥ केषं पानः शिवाश्चस्युः किं सुखं किंचिदुष्कृतं ॥ एतां मे भगवन् भ्रान्तान् याथातथ्येन सुव्रत ॥ ९ ॥ वक्तुमर्हसि विप्रं यथावद्विह तत्त्वतः ॥ त्वदन्यः कश्चन प्रभ्रानेता न्वक्तुमिहार्हति ॥ १० ॥ ब्रूहि धर्मविदां श्रेष्ठ परं कौतूहलं मम ॥ मोक्षधर्मार्थं कुशलो भवौष्ठो केषु गीयते ॥ ११ ॥ सर्वसंशयसंछेत्ता त्वदन्योन च विद्यते ॥ संसारभीरवश्चैव मोक्षकामास्तथा वयं ॥ १२ ॥ वासुदेव उवाच तस्मै संप्रति पन्नाय यथावत्परिपृच्छते ॥ शिष्याय गुणयुक्ता यशं ता यप्रियवर्तिने ॥ १३ ॥

हिसंदेहपदेषु वस्तुषु प्रमाणमंतःकरणस्य दत्तय इति न्यायेन निष्प्रपंचमेव शास्त्रार्थ इति ज्ञापयति ॥ १ ॥ मोक्षसंयुक्तं यस्मिन् श्रुते सद्यो मुक्तिरेव लभ्यत इत्यर्थः ॥ २ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ अहंत्वमिति शास्यशासनकर्त्रोर्विश्वरयोः प्रश्नः यच्च ताभ्यां परं अन्यत्सत्यमबाधितं वस्तु तदपि ब्रूहि भूतानि विद्यदादीनि स्थावरादीनि भौतिकानि ॥ ७ ॥ भूतानि उभयविधानि किं परमवसानं यस्य तत् किते बांलय स्थानमित्यर्थः किं सत्यं अबाधितफलं कर्म तपः क्रिया रूपं कायिकादिभेदेन त्रिविधं गुणाः सत्त्वाद्यः किं स्वरूपा इत्यर्थः ॥ ८ ॥ ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥